

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 12Co/441/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6912202999
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Gandžala, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6912202999.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, za ktorú koná advokát a konateľ Mgr. Tomáš Kušník, proti odporcovi X. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom L. XXX, XXX XX J., v konaní zastúpenému opatrovníčkou C. D., súdnou tajomníčkou Okresného súdu Rimavská Sobota, za účasti vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu Spotrebiteľské združenie OSA, so sídlom Fedinova 9, 851 01 Bratislava, IČO: 42 260 086, právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, 811 08 Bratislava, IČO: 36 727 334, a vedľajšieho účastníka 2/ na strane odporcu Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Nám. Legionárov 5, 080 01 Prešov, IČO: 42 176 778, právne zastúpeného JUDr. Andrejom Cifrom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom J. Kráľa 5/A, 984 01 Lučenec, o zaplatenie 34,12 Eur s príslušenstvom, na základe odvolania vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu proti uzneseniu Okresného súdu Rimavská Sobota č.k. 14C/261/2013 - 81 zo dňa 21. 01. 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu vo výroku, ktorým rozhodol, že vedľajším účastníkom na strane odporcu sa právo náhradu trov konania nepriznáva (piaty výrok), v časti, ktorou rozhodol o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu mení tak, že:

Vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu náhradu trov prvostupňového konania nepriznáva.

Vedľajší účastník 1/ na strane odporcu je p o v i n n ý nahradíť navrhovateľovi trovy odvolacieho konania vo výške 19,61 Eur k rukám jeho právneho zástupcu Advokátskej kancelárie TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 36 613 843, v lehote troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

odôvodnenie:

Okresný súd Rimavská Sobota (ďalej len „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“) uznesením zo dňa 21. 01. 2014 rozhodol, že vstup vedľajších účastníkov 1/ a 2/ na stranu odporcu sa pripúšťa (prvý výrok). Konanie zatavil (druhý výrok), na základe späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom. Daňovému úradu Bratislava nariadil, aby navrhovateľovi vrátil časť súdneho poplatku vo výške 9,87 Eur v lehote 15 dní od právoplatnosti rozhodnutia (tretí výrok). Odporcovi náhradu trov konania nepriznal (štvrtý výrok) a vedľajším účastníkom na strane odporcu nepriznal právo na náhradu trov konania (piaty výrok). Pri rozhodovaní o náhrade trov konania poukázal na § 142 ods. 1 O. s. p. s tým, že navrhovateľ procesne zaviniel zastavenie konania, nakoľko v späťvzatí neuviedol jeho dôvod. Odporcovi náhradu trov konania nepriznal, keďže je v konaní zastúpený opatrovníčkou, je na neznámom mieste, žiadne trovy konania si neuplatnil ani mu žiadne trovy konania nevznikli. Vedľajším účastníkom 1/ a 2/ na strane odporcu nepriznal trovy konania s odôvodnením, že neprodukovali žiadne konkrétne vyjadrenia vo veci, zo žiadnych nimi predložených listín nevyplýva, že by predmetnú vec prevzali a relevantne sa vyjadrili na obranu záujmu odporcov. Predložené vyjadrenia sú všeobecné typizované, vyplýva z nich,

že vedľajší účastníci nemajú žiadnu vedomosť o konaní. Trovy vedľajších účastníkov neboli účelne vynaložené a ich náhradu preto nemožno priznať. Právni zástupcovia vedľajších účastníkov nemajú vedomosť o predmetnom spore, hoci trovy konania si uplatnili hneď pri oznámení svojho vstupu do konania. Ďalej ešte odkázal na rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/03 s tým, že nepriznaním trov konania neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní.

Proti uvedenému uzneseniu okresného súdu, konkrétne do piateho výroku o náhrade trov konania vedľajších účastníkov, podal vedľajší účastník 1/ na strane odporcu (prostredníctvom právneho zástupcu) v zákonnej lehote odvolanie z dôvodu, že prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že vstúpil do konania oznámením, ktorým zároveň vzniesol námietku premlčania, obsahujúcu relevantnú právnu argumentáciu vedľajšieho účastníctva, ktorá mala preukázateľne za následok prehodnotenie argumentačnej aj procesnej pozície zo strany navrhovateľa, nadväzne späťvzatie žaloby a zastavenie konania voči hlavnému účastníkovi. Námietka premlčania pritom nebola daná zo strany hlavného účastníka a nemohla byť daná ani zo strany súdu. Súd prvého stupňa svojim postupom a nepriznaním náhrady priamo poprel rovnosť podmienok v konkrétnom súdnom konaní, zasiahol do procesných práv vedľajšieho účastníka garantovaných okrem iného v § 93 ods. 4 O. s. p. a znemožnil mu tým reálny výkon úloh spotrebiteľského združenia vymedzených zákonom. Ďalej prvostupňový súd vec nesprávne právne posúdil podľa § 142 ods. 1 O. s. p. a jeho argumentácia o tom, že vedľajší účastník podáva formálne a obsahovo podobné podanie je podľa jeho názoru absurdná, svojvoľná a tendenčná. O procesnej disciplinovanosti vedľajšieho účastníka nemôže byť sporu, nakoľko si uplatňoval len dva úkony právnej služby, a to prevzatie a prípravu a vyjadrenie, a to napriek tomu, že urobil dve rôzne písomné podania obsahujúce vyjadrenia vo veci a právnu argumentáciu. V predmetnom konaní neexistuje dôvod na nepriznanie práva na náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Súd mal správne rozhodnúť podľa § 146 ods. 2 O. s. p. s tým, že navrhovateľ zavinil zastavenie konania, preto mu mala byť uložená povinnosť nahradiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Dôvodom späťvzatia návrhu na začatie konania navrhovateľom bolo podľa jeho názoru vznesenie námietky premlčania vedľajším účastníkom, ktorý má rovnaké práva a povinnosti ako účastník, preto mu mal súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. priznať náhradu trov konania v požadovanej výške. Ďalej poukázal na ustanovenia vnútroštátneho ako aj komunitárneho spotrebiteľského práva, na súvisiacu rozhodovaciu činnosť všeobecných súdov ako aj Súdneho dvora EÚ a na to, že neexistujú dôvody na aplikáciu § 150 O. s. p. Vzhľadom na uvedené potom žiadal, aby odvolací súd rozsudok v odvolaní napadnutej časti zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi prizná náhradu trov konania alebo aby v tejto časti rozsudok zrušil a vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že vedľajší účastník ako združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Navyše združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať určenú podporu ministerstva. Taktiež poukázal na dôvodovú správu k zákonu č. 384/2008 Z. z., ktorou bol novelizovaný Občiansky súdny poriadok v súvislosti s účasťou právnických osôb založených za účelom ochrany práv spotrebiteľa v občianskom súdnom konaní. Združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej príhode a len z označenia účastníkov konania usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Vedľajší účastník viaceré procesné podania opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, pričom existujú okolnosti odôvodňujúce aplikáciu § 150 O. s. p. Na základe uvedeného potom navrhovateľ žiadal, aby odvolací súd rozhodnutie prvostupňového súdu v napadnutej časti potvrdil. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Krajský súd ako súd odvolací podľa §10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) vec preskúmal v rozsahu určenom ustanovením § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu v odvolaní napadnutej časti podľa § 220 O. s. p. zmenil. Ide však len o zmenu formulácie výroku rozhodnutia, ktorá v konečnom dôsledku nemá vplyv na výsledné rozhodnutie o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu, čo bude vysvetlené v nasledujúcej časti odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že návrhom doručeným okresnému súdu dňa 27. 02. 2012 sa navrhovateľ domáhal od odporcu zaplata 34,12 Eur s príslušenstvom. Dňa 22. 05. 2012 bolo okresnému súdu doručené oznámenie vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu, že vstupuje do konania na stranu odporcu. V oznámení o vstupe vzniesol aj námietku premlčania voči navrhovateľom uplatňovanému nároku. Dňa 18. 09. 2012 bolo doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka 2/ na stranu odporcu. Navrhovateľ podaním zo dňa 22. 10. 2013 následne vzniesol námietku neprípustnosti vedľajšieho účastníctva, o ktorej okresný súd rozhodol odvolaním napadnutým uznesením. Dňa 07. 01. 2014 bolo okresnému súdu doručené späťvzatie návrhu na začatie konania navrhovateľom, o ktorom okresný súd rozhodol taktiež odvolaním napadnutým uznesením.

V prejednávanej veci je nesporné, že predmetom konania je nárok vyplývajúci spotrebiteľskej zmluvy. Pre správne rozhodnutie v tomto konaní je preto potrebné primárne zodpovedať na otázky, či Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom v Bratislave (resp. vo všeobecnosti akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) je oprávnený vystupovať v konaní ako vedľajší účastník, a ak áno, či sa ako vedľajší účastník môže v konaní nechať právne zastupovať advokátom a či mu v súvislosti s týmto právnym zastupovaním môže vzniknúť právo na náhradu trov konania (resp. trov právneho zastúpenia). Aj keď právna úprava vedľajšieho účastníctva upravená v Občianskom súdnom poriadku v ustanovení § 93 bola novelizovaná zákonom č. 353/2014 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov a ktorým sa menia a dopĺňajú niektoré zákony, na toto konanie sa vzťahuje právna úprava vedľajšieho účastníctva v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, ktorej bude zodpovedať aj nasledujúca časť odôvodnenia tohto rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 1 O. s. p., ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Toto ustanovenie (ktoré bolo do Občianskeho súdneho poriadku zavedené s účinnosťou od 15. 10. 2008 zákonom č. 384/2008 Z. z., ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok) dáva možnosť, aby v prípade tzv. spotrebiteľských sporov vstúpila do konania ako vedľajší účastník taká právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, za ktorý sa (podľa poznámky 10a uvedenej v tomto ustanovení) považuje aj zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov. Z dôvodovej správy k tejto právnej úprave vyplýva, že jej cieľom bolo umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby a združenia. Keďže ustanovenie § 93 ods. 2 je z hľadiska systematického zaradenia vo vzťahu k ustanoveniu § 93 ods. 1 špeciálnym ustanovením, možno vyvodiť, že v tomto prípade sa nevyžaduje splnenie všeobecnej podmienky pre pripustenie vstupu do konania vyplývajúcej z ustanovenia § 93 ods. 1, ktorou je existencia právneho záujmu na výsledku konania.

Podľa ustanovenia § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Z citovaných ustanovení jednoznačne vyplýva, že vzhľadom na spotrebiteľský charakter sporu, Spotrebiteľské združenie OSA so sídlom v Bratislave (resp. akýkoľvek subjekt, ktorého predmetom činnosti je ochrana práv spotrebiteľa) má oprávnenie vystupovať v tomto konaní ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa), pričom nemusí preukazovať „právny záujem na jeho výsledku“, pretože (ako už bolo uvedené vyššie) možnosť, aby vystupoval ako vedľajší účastník na strane odporcu (spotrebiteľa) mu dáva priamo špeciálna zákonná úprava uvedená v ustanovení § 93 ods. 2 O. s. p. Keďže ustanovenie § 93 ods. 4 O. s. p. výslovne upravuje, že vedľajší účastník má v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník, z toho možno vyvodiť len jeden záver a to, že vedľajší účastník má (rovnako ako akýkoľvek hlavný účastník) jednak právo na právnu pomoc pred súdmi, čo je základné ústavné právo (článok 47 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky), ktoré sa v rámci civilného súdneho konania realizuje možnosťou zabezpečiť si kvalifikované právne zastúpenie splnomocneným právnym zástupcom - advokátom, a samozrejme má i právo na náhradu trov konania, kam podľa ustanovenia § 137 ods. 1 O. s. p. bez akýchkoľvek pochybností patrí i náhrada trov právneho zastúpenia.

Samozrejme, vedľajšiemu účastníkovi môže byť priznaná náhrada trov konania (teda i náhrada trov právneho zastúpenia) len v prípade, ak právo na náhradu trov konania vznikne tomu účastníkovi, na strane ktorého v konaní vystupoval.

V posudzovanom prípade z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že k zastaveniu konania došlo preto, že navrhovateľ vzal späť návrh bez uvedenia dôvodu.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p., žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak bolo konanie zastavené.

Podľa ustanovenia § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Z citovaných ustanovení vyplýva, že ak došlo k zastaveniu konania, v zásade žiaden z účastníkov konania nemá právo na náhradu trov konania. Možnosť, aby niektorému z účastníkov konania bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania nastáva až vtedy, ak sú v danom prípade zastavenia konania splnené podmienky uvedené v ustanovení § 146 ods. 2 O. s. p. Ustanovenie druhého odseku § 146 O. s. p. je v pomere k prvému odseku špeciálnou úpravou a preto súd, ktorý o trovách konania rozhoduje, musí v prvom rade skúmať existenciu procesných podmienok uvedených v druhom odseku citovaného ustanovenia a v prípade, ak zistí existenciu týchto podmienok, musí o trovách konania rozhodnúť podľa druhého odseku, teda musí uložiť niektorému z účastníkov konania povinnosť nahradiť trovy konania (ak trovy konania vznikli a ak boli riadne uplatnené).

Ustanovenie § 146 ods. 2 O. s. p. ukladá povinnosť nahradiť trovy konania tomu, kto zavinil, že konanie muselo byť zastavené. Zavinenie v zmysle tohto ustanovenia je potrebné posudzovať len z procesného hľadiska. Preto, ak v tomto prípade vzal navrhovateľ návrh voči odporcovi späť bez uvedenia dôvodu, možno konštatovať len jediný záver a to, že k zastaveniu konania na základe späťvzatia návrhu došlo v dôsledku procesného zavinenia navrhovateľa. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p. použitý výraz „zavinenie“ nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie účastníka konania (teda i jeho prejav vôle spočívajúci v späťvzataní návrhu). S ohľadom na uvedené by potom navrhovateľovi vznikla povinnosť nahradiť odporcovi a vedľajším účastníkom vystupujúcim na jeho strane trovy prvostupňového konania. Odvolací súd je však tohto názoru, že ak aj v zmysle uvedeného vznikne nárok na náhradu trov konania odporcovi, neznamená to automatické priznanie náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi, ktorý vystupuje v konaní na strane na odporcu, a aj v tomto prípade je potrebné hodnotiť účelnosť vynaložených trov konania.

Odvolací súd považuje závery prvostupňového súdu o nepriznaní náhrady trov konania vedľajším účastníkom za správne, pričom vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu (ktorý podal odvolanie) ešte považuje za potrebné zdôrazniť, že tento vedľajší účastník (ktorý vyjadril podaným odvolaním nesúhlas s rozhodnutím o náhrade jeho trov prvostupňového konania) vstúpil do konania oznámením zo dňa 30. 04. 2012, doručeným okresnému súdu dňa 22. 05. 2015, v ktorom zároveň vzniesol námietku premlčania voči navrhovateľom uplatňovanému nároku „vychádzajúc zo záverov právneho posúdenia dôvodnosti nárokov uplatňovaných navrhovateľom v obdobných súdnych konaniach vedených v spotrebiteľských veciach ...“. V zmysle argumentácie uvedenej v predchádzajúcich častiach tohto rozhodnutia je zrejme, že v súdnych konaniach môže byť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, ktorým je spotrebiteľské združenie, priznaná náhrada trov konania, konkrétne trov právneho zastúpenia, ktoré boli účelne vynaložené za súčasného posúdenia konkrétnych okolností prejednávanej veci. V predmetnom prípade je z vyjadrenia vedľajšieho účastníka ako aj z obsahu spisu zrejme, že vedľajším účastníkom nebol ani doručený návrh na začatie konania spolu s prílohami. Vedľajší účastník 1/ teda vstúpil do konania bez znalosti konkrétnych okolností zmluvného vzťahu medzi navrhovateľom resp. jeho právnym predchodcom a odporcom, o čom svedčí aj jeho formálna námietka premlčania odkazujúca na „obdobné súdne konania“. Odvolací súd je vzhľadom na uvedené potom toho názoru, že oznámenie o vstupe do konania a vznesenie námietky premlčania bolo podaním, ktoré možno označiť za formulárové a paušálne, v ktorom bolo zmenené len označenie súdu, ktorému bolo určené, číslo súdneho konania a označenie odporcu - ktorý bol navyše označený len menom a priezviskom bez bližších identifikujúcich údajov. V prípade takéhoto paušálneho vstupu

do konania v spojení s ďalšími skutočnosťami (najmä s tým, že vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu nebol doručený návrh na začatie konania s prílohami) je odvolací súd tohto názoru, že nejde o účelne vynaložené trovy právneho zastúpenia, a preto bol správny záver prvostupňového súdu, že ich náhradu vedľajšiemu účastníkovi nepriznáva. Navyše ešte odvolací súd poznamenáva, že ide o drobný spor (§ 200ea ods. 1 O. s. p.) a je na mieste aplikácia § 150 ods. 2 O. s. p., v zmysle ktorej je možné nepriznať náhradu trov konania alebo ju znížiť, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprimerané voči pohľadávke. Prvostupňový súd vo výroku uznesenia použil nesprávnu formuláciu, že vedľajším účastníkom právo na náhradu trov konania nepriznáva, preto odvolací súd rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti týkajúcej sa vedľajšieho účastníka 1/ na strane odporcu (ktorý podal odvolanie) zmenil s tým, že ide len o formálnu zmenu rozhodnutia.

Odvolaním nenapadnuté výroky uznesenia okresného súdu zostali nedotknuté (§ 206 ods. 2, 3 O. s. p.).

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 224 ods. 1 O. s. p. v spojení s § 142 ods. 1 O. s. p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelne uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Aj keď odvolací súd zmenil rozhodnutie prvostupňového súdu, išlo len o zmenu formulácie výroku s tým, že sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu, preto možno konštatovať, že v odvolacom konaní bol úspešný navrhovateľ a patrí mu náhrada trov odvolacieho konania. Trovy odvolacieho konania navrhovateľa pozostávajú z trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní, a to z odmeny za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 02. 04. 2014 vo výške 9,96 Eur podľa § 10 ods. 1,2 a § 13a ods. 2 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“) a režijnej paušálnej náhrady vo výške 9,65 Eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky, zvýšené o daň z pridanej hodnoty v zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky, spolu vo výške 19,61 Eur.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici, ako súdu odvolacieho, pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.